

การส่งผู้ต้องขังป่วยไปรับการตรวจรักษาตามคำสั่งศาลอาญา (ปี ๒๕๔๓)

ศาลมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับโทษจำคุกนักโทษเด็ดขาดออกไปรับการบำบัดรักษาภายนอกเรือนจำ โรงพยาบาลทำการตรวจรักษาแล้วไม่รับตัวไว้รักษา และเดินทางไปกลับในวันเดียวกัน เรือนจำต้องปฏิบัติตามหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดเหมือนไม่มีการทุเลาการบังคับให้จำคุก

ข้อหาหรือ

กองบริการทางการแพทย์แจ้งว่า เรือนจำกลางคลองเปรมขอทราบแนวทางปฏิบัติตามคำสั่งศาลให้ทุเลาการบังคับคดีโทษจำคุกนักโทษเด็ดขาดชาย มีกำหนดเวลา ๒ เดือน โดยให้พักดีเรือนจำกลางคลองเปรม (ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์) ซึ่งเป็นพนักงานฝ่ายปกครองควบคุมดูแลนักโทษเด็ดขาดชาย ไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลหัวเฉียวที่นักโทษเด็ดขาดชายเคยรักษามาก่อน โดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๔๖(๒) วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒ (๑๖) เมื่อนำตัวนักโทษเด็ดขาดชาย ไปทำการตรวจรักษาที่โรงพยาบาลหัวเฉียวแล้ว แพทย์ไม่ได้รับตัวไว้รักษาแต่ได้ทำการตรวจรักษาและเดินทางไปกลับในวันเดียวกัน เรือนจำจึงไม่สามารถดำเนินการตามคำสั่งทุเลาการบังคับคดีของศาลได้ เรือนจำกลางคลองเปรมจะต้องดำเนินการอย่างไร

ข้อพิจารณา

กองนิติการได้หารือศาลอาญาและได้รับแจ้งว่าคำสั่งศาลให้ทุเลาการบังคับคดีนักโทษเด็ดขาดชายเป็นเวลา ๒ เดือน นับแต่วันที่มิคำสั่ง (๔ เมษายน ๒๕๔๓) มีความเห็นว่า นับแต่วันที่มิคำสั่ง (๔ เมษายน ๒๕๔๓) แต่ไม่เกินสองเดือน (๔ มิถุนายน ๒๕๔๓) หากทางเรือนจำจะส่งตัวนักโทษเด็ดขาดชายไปโรงพยาบาลวันใดและแพทย์รับตัวนักโทษเด็ดขาดชายไว้รักษาตัวนอนอยู่ในโรงพยาบาลจึงจะนับเป็นวันเริ่มทุเลาและเรื่อยไปจนกว่าจะกลับเข้าเรือนจำแต่ต้องไม่เกิน วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๓ อันเป็นวันสิ้นสุดของการทุเลากรณีของนักโทษเด็ดขาดชายนี้ไปกลับในวันเดียวไม่ได้นอนอยู่โรงพยาบาล ไม่มีการเริ่มนับวันทุเลา ดังนั้น ทางเรือนจำจึงต้องปฏิบัติตามหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดเหมือนเดิมเหมือนไม่มีการทุเลาการบังคับให้จำคุก